

46. గణేష్ ధూంధాం

“సెప్టెంబరు 13 నాడు మా అబ్బాయికి ఒక పోటీ పరీక్ష ఉంది. దానికి ప్రేరవడానికి ఇక్కడ సదుపాయంగా ఉండదనీ, విశాఖవట్టుం వచ్చి పది రోజులపాటు మీ ఇంట్లో ఉండి చదువుకుంటాననీ అంటున్నాడు.” ఆగస్టు 28 నాడు వచ్చింది ఉత్తరం. మా అన్నయ్యగారి అల్లుడు హైదరాబాదు నుండి రాసేడు.

అబ్బాయి దినేష్ 30వ తేదీ ఉదయం దిగేడు. “అవునూ, ఏదో పరీక్షకి చదువుకుంటావుటగా, లైబ్రరీల దగ్గర్నించీ కోచింగ్ సెంటర్ల దాకానూ, సలహాలూ, సహాయం అందించే కొలీగ్సు దాకానూ, హైదరాబాదులోనే అవకాశాలు ఎక్కువ కదా, ఇక్కడి కొచ్చి పడ్డావేమిటి?” అన్నాను.

“అక్కడ చదువు సాగదు తాతగారూ! మీకేదో పనుండి హైదరాబాద్ వెళ్తున్నారుటగా, మీరే చూడండి” అని దినేష్ కాలకృత్యాలు తీర్చుకోడానికి బాత్ రూంకి వెళ్ళేడు.

“వెళ్లాడు శ్రద్ధగా చదువుకుందామని వాస్తేనూ, ఇక్కడికెందుకొచ్చేవని అడుగుతారేమిటి? హావ్.... వ్వ! వాడు పదిరోజులొక్కడుంటే మీ సిరిసంపదలన్నీ తరిగిపోతాయా?” అని మా ఆవిడ నామీద కలియబడింది.

ఆగస్టు 31 ఉదయం హైదరాబాదు చేరేను. సికింద్రాబాదులో రైలు దిగినా మా అన్నయ్యగారహ్మాయి ఇంటికి వెళ్ళడానికి ఖరాగా గంటన్నర టైము పట్టింది. ఏ రోడ్డు మీద చూసినా గణపతి పందిళ్ళు ట్రాఫిక్ కి అడ్డంగా ఉన్నాయి. వాహనాలు తిరగడానికి నడిచేవాళ్ళు తప్పుకోవడానికి కలిపి వ్రతి రోడ్డు మీదా పదేసి పన్నెండేసి అడుగుల జాగాలు వదిలేరు. ఈ పక్కనించి మైకుల్లో గణపతి పూజలకి సంబంధించిన శబ్దాలూ, ఆపక్కనించి వాహనాల హోరన్ల మోతలూ. మెయిన్ రోడ్డు నుంచి మా వాళ్ళింటికున్న దూరం ఒకటిన్నర కిలోమీటర్లే. ఇతే అసలు దారిలో ఆటో కూడా వెళ్ళలేనంత ఇరుకు. అంచేత కొంత దూరం దాకా తీసికెళ్ళి ఇంక ముందుకు వెళ్ళడం సాధ్యపడక; ఆ సందు పట్టి, ఈసందులో వెళ్ళి-మొత్తం అయిదు కిలోమీటర్లు తిరగడమైంది. అప్పుడూ కూడానూ, మావాళ్ళ ఇల్లు ఒక ఫర్లాంగు ఉందనగా అక్కడ ఆటో ఆగిపోయింది, సదమ్యూహంలో అభిమన్యూడి రథంలాగ, “ఇంక వెళ్ళలేం, సార్! దిగిపోయి నడిచెయ్యండి” అన్నాడు ద్రయివరు. పోనీ వెనక్కి తిప్పి ఇంకోసందులో గుండా వెళదామన్నా సరిగ్గా ఫర్లాంగు అవతల ఇంకో గణపతి మందిరం ఉంది.

“ఇక్కడ గణపతి నవరాత్రులు ఉత్సవాలు బాగా జరుగుతున్నట్టున్నాయే!” అని మా అన్నయ్య కూతురు సీతతో అన్నాను. నా మాటలో వెటకారం ఏమీ లేకపోయినా మా సీత మొహం ముడుచుకుపోయింది. “ఏమిటి చెయ్యడం, అనుభవించవలసిందే!” అంది.

“అప్పుడే మొదలెట్టేస్తూ, సాద! అంటూ గదిలోంచి ఇవతలికొచ్చేడు, మా అన్నయ్య అల్లుడు సుధాకర్ రావు. “మామయ్యగారూ, నాకు తప్పినా మీకు తప్పదు ఇవాళ. చెప్పిందిగా మీ అహమ్మాయి, అనుభవించవలసిందే. నాకు బైట పన్నున్నాయి గాని, ఈవిడ లెక్కర్లు మీరే వినుకోండి!” అని నవ్వుతూ వీధి గుమ్మం వేపు నడిచేడు.

“అదేమిటి, ఇవాళ సెలవు, విఘ్నేశ్వర చవితీ కదా, పూజలు చెయ్యడం అదీ మానేసి బైట పనులూ?” అన్నాను. “అన్నీ ఆవిడే చెప్పండి!” అని వెళ్ళాడు.

“ఈయనకి పండుగలూ సెలవులూ ఉండవు బాబాయి. వినాయకుడి బొమ్మలు పెట్టి పందిళ్లు వేసినవాళ్లు ఎక్కడెక్కడ పర్మిషన్ లేకుండా కరెంటు వాడుతున్నారో లిస్టు రాసుకుని రిపోర్టు తయారు చెయ్యాలి. ప్రతీ ఏడూ ఇదొక తతంగం. మైకులు పని చెయ్యడానికి, రంగు రంగుల దీపాలు వెలగడానికి పేట పేటా వీధి వీధి ఎలక్ట్రికల్ లైన్లలోంచి దొంగతనంగా వైరింగులు చేస్తారు. కొన్ని చోట్ల లోడు ఎక్కువై పూజలు కాలిపోవడం, ట్రాన్స్ఫార్మర్లు చెడిపోవడం, స్వయి ఆగిపోవడం జరుగుతాయి. ఈయన లైనుమాస్టర్ని వాళ్లనీ, తీసుకెళ్లి తణికిలు చెయ్యాలి. ఏ ఒంటిగంట వేళప్పుడో ఇంటికోచ్చి శుక్లాంబరధరం విష్ణుం అంటూ ఐదు నిమిషాల్లో పూజ అయిందనిపిస్తారు.” అని చెప్పింది సీత.

“పండుగ సందర్భంగా కరెంటు వాడుకునే అవసరం ఉన్న వాళ్లు అప్లికేషన్లు పెట్టి మారు రూపాయలు కడితే పర్మిషన్ ఇస్తాం అని ఈ ఏడాది ప్రత్యేకంగా ఎస్ఎస్ఎంఎంటు చేసి దానికోసం కౌంటర్లు కూడా పెట్టారు. ఐనా సరే అప్లికేషన్లు ఏమీ రాలేదుట. దొంగతనంగా కరెంటు వాడడం మరిగిన వాళ్లు అప్లికేషన్లు ఎందుకు పెడతారు?” అంది సీత.

‘ఇంకా చాలా ఉంది, అదంతా నిలబడి చెప్పడం కష్టం!’ అన్న ధోరణిలో కుర్చీలాక్కుని కూచుంది ; సీత.

“వినాయక చవితీతో మొదలు పెట్టి తొమ్మిది రోజులు ఈ వూళ్లో నరకం చూస్తాం. చూసేవుగా, మా ఇంటికి ఇటువేపు ఒక పందిరి అటువేపు ఒకటి, వీళ్లు మైకు పెడతారు వాళ్లూ పెడతారు. ఒకటో రెండో దొరికిన కాడికి భక్తి పాటలు పెట్టి ఆ తరువాత అంతా సరికొత్త సినిమాలోవి; వీలున్నంత అపనవ్యపు పాటలు తగిలిస్తారు. దేవుడి పూజకి ఆ అసందర్భమైన పాటలు పెట్టకూడదన్న జ్ఞానం ఉండదు. ఈ పందిట్లో వాళ్లు తెలుగులో వచ్చే అసభ్యమైన పాటలు వేస్తే ఆ పందిట్లో వాళ్లు హిందీలో వచ్చేవి పెడతారు.

“ఈ వేడుకలన్నిటికీ డబ్బు బాగా ఖర్చవుతుంది కదా. ఎవళ్లు పెట్టుకుంటారు?”

“పండుగ నెల రోజులు ఉందనగా వొసూళ్లు ప్రారంభిస్తారు. మనవేపూ ఉందిగా, ఈ వద్దతి! అయితే ఇక్కడ ప్రత్యేకత ఏమిటంటే మనకి తెలిసిన వాళ్లో మన వీధిలో ఉన్న వాళ్లోకాక వొసూళ్ల కోసం వేరే రకం మనుషులు వస్తారు. వాళ్లని చూడగానే వాళ్లు చెప్పినంత చందా ఇచ్చేవలసిందే. లేకపోతే వాళ్లే స్వతంత్రంగా బీరువారాళాలు అడిగి పుచ్చుకొని అందులోంచి వాళ్లకి తోచినంత పట్టుకుపోతారు.”

“దొంగలా?”

“అబ్బేబ్బే; దొంగలైతే రాత్రిపూట వస్తారు. వీళ్లు పట్టపగలే పట్టపగల్లేకుండా వస్తారు, వెళతారు. నిమజ్జనం అని ఒకటి వస్తుంది; ఆఖరి రోజున. ఇది మనవాళ్లు బొంబాయి నుంచి తెచ్చుకున్న సంప్రదాయం. మనవేపు చిన్నచిన్న బొమ్మలకి పూజలు చేసి చవితీనాడు సాయంకాలమో మర్నాడోమూడో నాడో అణుపు పెడతాం. ఇక్కడ ఎంత పెద్ద బొమ్మకి పూజ చేస్తే అంత గొప్ప భక్తి అన్న మాట. ఈ ఏడాది ఈ పేట వాళ్లు 30 అడుగుల ఎత్తు విగ్రహం తయారు చేస్తే ఒచ్చి ఏడాది ఆ పేటవాళ్లు 40 అడుగులది తయారుచేసేరన్న మాటే. ఇవా ఈ తొమ్మిది రోజులూ పూజ పేరుతో నానా అల్లరి చేసి ఆఖరు రోజుని నిమజ్జనం చేస్తారు. కొన్ని లక్షల విగ్రహాలు హుసేన్ సాగర్లో

ముంచుతారు. ఏ రోడ్డు ఖాళీ ఉండదు. లారీలు, ట్రక్కులూ, వాటి నిండా రవుడీలూ గూండాలూ.'

“రవుడీలూ గూండాలూ ఎందుకు? భక్తులు చాలరా?”

“నిజమైన భక్తులైతే నా భక్తి గొప్పదంటే నాది గొప్పదని చాటుకోరు. అలా చాటుకునే వాళ్లు నిజమైన భక్తులు కారు కూడాను. ఈ చాటుకోవడంలో పౌరుషాలూ పరువు ప్రతిష్ఠలూ భక్తిని పక్కకి తోసేసి విజృంభిస్తాయి. తిట్టుకుంటారు. కొట్టుకుంటారు, చంపుకుంటారు. నిమజ్జనం నాటి సాయంకాలం వార్తలు ఈ వూళ్లో ఒక ప్రత్యేకత; ఫలానా ఇంత మంది చచ్చిపోయారనీ, ఫలానా ఇన్ని ఆస్పత్రులు నిండిపోయే యనీ. హిందూ మతం, ధర్మం; అంటూ వీరంగం చేసే రాజకీయ పార్టీ ఒకటి వీళ్లందరికీ అండగా ఉంటుంది.”

“అయితే వినాయక చవితి అనేది ఈ వూళ్లో పండగ మాత్రమే కాకుండా పరువు ప్రతిష్ఠలకో, పౌరుషాలకో, బలప్రదర్శనకో వేదిక కూడా అన్నమాట. అంతేనా?”

“ఒక్క వినాయక చవితే ఏమిటి? దీని తరువాత దసరా వస్తుంది. అదీ పరువు ప్రతిష్ఠల వేదికే. వెూళీ అని ఒకటి, రాఫీ పార్లమి అని ఒకటి, ఉత్తర హిందూస్థానంనుంచి దిగుమతి చేసుకున్నారు ఇక్కడి వాళ్లు. వెూళీనాడు ఊళ్లోకెవరూ పనిమీద వెళ్లరు; వెళ్లినా ఆ పేపుల్లో తిరిగిరారు. హోళీ అంటే వసంతపార్లమి అని నువ్వు చెప్తూ ఉండే వాడివి. మన్మథుడి ప్రాంతైన వసంతుడి రుతువు వస్తోందన్న సంబరంలో, “వరసైన వాళ్లు” ఒకరిమీదొకరు ‘వసంతం’ అనే ద్రవాన్ని చిలకరించుకుంటారని కూడా నువ్వే చెప్పావు... మా హైద్రాబాద్ లో హోలీనాడు ఎవరు పడితే వారు; వారికి ఎవరి మీద ప్రేమ వుందో ఎవరిమీద కసి ఉందో అలాంటి వాళ్లందరిమీదా ఈ ద్రవాల్ని జల్లు కోవచ్చు. ‘వసంతం’ అనేద్రవం తేట తేట సున్నపునీళ్లల్లో ఎంతో తక్కువ పసుపు కలిపితే తయారవుతుంది. ఆ లేత ఎరుపు (కుంకుమ) రంగు ద్రవం శుభ సూచకం, క్రీమిసంహారకం కూడాను. మా హైద్రాబాద్ ‘హోలీ లిక్విడ్స్’ కొంచెం అటూ ఇటూగా ఏసిద్ధుంత పవర్ ఫుల్ గా వుంటాయి. మొహాల మీద, జుట్టు మీద; బట్టల మీద - విచక్షణా రహితంగా వొంపుకొనే ఆ ద్రవాలూ ఆ రంగులూ వాదిలించుకోడం ఎంతో కష్టం. అలాగే రాఫీల పండుగ నాడు ఈ చేత్తో రాఫీ కట్టించుకుని ఆ చేత్తో ఇంకోటోచేసే ఉత్సాహవంతులున్నారక్కడ.”

“అంటే; పండుగనాడు ఎవళ్ల మట్టుకు వాళ్లు ఇళ్లలో ‘ఇష్టదేవతా ప్రార్థనలు చేసుకుని కలిగిన కాడికి ఇంతతిని కులాసాగా గడిపే సంస్కృతి ఇక్కడలేదంటావా?”

“లేదనే చెప్పాలి. మనవేపు సంక్రాంతి, శివరాత్రి, ఉగాది, శ్రీరామనవమి, వరలక్ష్మీ వ్రతం, శ్రావణపార్లమి, కృష్ణాష్టమి, వినాయక చవితి, దసరా, దీపావళి, నాగులచవితి ఇలా ఏడాది పొడుగుతా వచ్చే పండుగలన్నీ ఇల్లాళ్ల చేతుల్లో, గృహిణుల చేతుల్లో నడుస్తాయి. ఇక్కడ పండుగలు రవుడీల చేతుల్లో, గూండాల చేతుల్లో నడుస్తాయి. అంతే తేడా.”

ఏదిగుమ్మంలో సుధాకర్ రావు స్కూటర్ ఆపిన చప్పుడు వినిపించేటంత వరకూ సీత అలా చెబుతూనే ఉంది హైదరాబాదులో పండుగలు చేసుకునే పద్ధతిని గురించి. ✽

ఇది 1992లో వినాయక చవితి(సారి: 'గణేశ్ చతుర్థి') కి తరువాత కొన్ని రోజులకి (“నిమజ్జన్ కీ వహతే”) ఒక డెయిలీ పేపర్లో ప్రచురించేరు. ఆ రోజునా భక్తులు ఆ పత్రిక ఎడిటర్ గార్ని ఫోన్ మీద బెదిరిస్తూనే తమ తమ పూజాదికాలు నిర్వహించేరు. దాంతో, “నిన్నటి పేపర్లో ఫలానా (ఈ) కథ ప్రచురించడం తప్పుయిపోయింది, క్షమించండి భక్తుల్లారా!” అని వాక ఎవాలజీ ఫ్రంట్ పేజిలో (కొంచెం పెద్ద అచ్చులో) వేసేరు.

With the best compliments from :

THE SERVICE PEOPLE WITH A PROFESSIONAL SLANT

SIMCO

Ground Floor, "Sri Balaji Home" (Plot No. 258)
Teachers' Colony, East Marredpally
SECUNDERABAD-500 026

Phones : 040-7731510, 7732341
Tele/fax : 040-7732330

**Sharp Industrial Machinery
Maintenance Co. (Pvt.) Ltd.**

(Competent Authority Under Factories Act & A.P. Factory Rules)

Member _____

1. The Federation of A.P. Chambers of Commerce & Industry, (FAPCCI)
2. National Safety Council
3. Loss Prevention Association of India Ltd.
4. Indian Society for Non - Destructive Testing (ISNT)
5. Approved Environment Consultant APPCB
6. Competent Authority Petroleum Act & Rules